

Enronmentální politické strany a hnutí ve Francii

20.11.2018

Hlavní znaky

- základní charakteristikou je velká nejednotnost, heterogenita, velké množství konkurujících stran
- pochází z protestních hnutí (Přátelé Země, Greenpeace)
- první náznaky politické angažovanosti, 70. roky jako post revolucionáři roku 1968
- potíž vystoupení z NATO, sebrali jim vítr z plachet
- hájení postmateriálních hodnot, rovnoprávnosti apod.
- kandidatura v rámci prezidentských voleb 1974 – René Dumont, zisk 1,3% hlasů
- v 70. letech existují, ale bez pevná struktury, ta vzniká až v roce 1984,
- Brice Lalonde je však mimo stranu a bojuje proti ni, mluvčí Fr. pobočky Přátelé země, prezidentský kandidát 1981
- dalším proudem jsou alsasští protinukleární bojovníci - Ekologie a přežití
- Antion Waechter – 1978 9,5% hlasů v Alsasku,
- 1986 jde do čela hnutí, nesouhlasí se spoluprací s další stranou
- v sedmdesátých letech a cca do roku 1986 je možné najít na francouzské scéně celou řadu zelených kandidátek, které však nemají dlouhodobého trvání (Ekologie dnes, Paříž a ekologie, Ekologie a feminismus aj.)

Les Verts – Zelení I.

- klasické zelená evropská strana, spolupracující se socialisty vládní koalice 97 – 02
- vznikají spojením dvou menších subjektů v roce 1984 z důvodu kandidatury do EP,
- 3,4%, ale v Alsasku například více než 10%
- hlavním představitelem do cca druhé poloviny 80 let byl Brice Lalonde
- nedokáží využít situace po potopení Rainbow Warrior I. na novém Zélandu
- Stejná situace - Černobylu
- vystupují jen jako jedna z protestujících frakcí mezi anarchisty a trockisty
- 1986, předsedou se stává Antoin Waechter z Alsaska, konkurent Lalonda
- nezískají takovou podporu, jak si představují v parlamentních volbách
- účastní se prezidentských voleb 1988, nutné boje pro kandidaturu, 3,8%

Les Verts – Zelení II.

- Volby 1988 - vůbec neangažují a vyhlašují bojkot proti většinového systému
- Lalonde jde však do vlády, nezávislý s podporou PS, rozkol Les Verts/Lalonde
- 1989 Úspěch v komunálních volbách a ve volbách do EP,
- 1992 Postupně se zařazují do stranického systému a rozbourávají čtverylku
- Volby do AN 1993, existuje tady tendence ke vzájemné spolupráci
- 1995 Dominique Voynet 3,3% (nejhorší výsledek, poslední), podpora i MEI a GE
- Po volbách se však nadále rozvíjí možnost spolupracovat s PS, zastánce Cochet
- 1997 – získají 30 kandidatur podpořených PS, zisk 6,71% hlasů a 9 mandátů
- Vlastní ministr Dominique Voynet – restriktce na poli životního prostředí
- v červnu 1999 získávají LV podporu 9,7% a 9 europoslanců
- 2002 Noel Mamére, zisk 5,31%,

Les Verts – Zelení III.

- Strana nesouhlasí s akcemi NATO na Balkáně a válkou v zálivu
- 2004 – evropské volby mají 6 EU poslanců, 7,4% hlasů
- 2007 – prezidentské volby 1,57% Dominique Voynet
- 2007 - parlamentní volby 3,25% a 4 poslanci, městské prostředí
- 13. 11. 2010 – transformace na Europe Écologie les Verts
- 2012 – Eva Joly 2,31% 828 345 hlasů
- 2012 – 16 poslanců AN, 12 senátorů, 15 EP poslanců
- Cécile Duflot a Pascal Canfin jsou zastoupeni ve vládě 2012, odchod
- Prezidentské volby 2017, nejednotnost, Hamon nebo Macron?
- 2017 – Éric Alauzet dep. Doubs

Generation Ecologie (GE)

- založené Lalondem jako konkurent strana Les Verts v květnu 1990
- původně spolupracovala s levicí (Lalonde ve vládě na konci 80 let)
- později však spíše podporuje pravicové spolky a hnutí, podobně jako dříve levici
- v první válce v zálivu podpořila západní spojence
- jednalo se však vždy spíše o menší stranu, která je úzce navázána na svého zakladatele
- 1992, regionální volby mají 108 zvolených
- 1993 ochota spolupracovat a vstoupilo to do společné předvolební koalice,
- cílem - jeden „zelený“ kandidát v každém volebním obvodu,
- Tato spolupráce byla však spíše ojedinělá a víckrát se moc neopakovala
- 1995 – podpora Chiraca na prezidentský úřad

Mouvement écologique indépendant – MEI

- vznik 1994 na popud Antoina Weachtera
- vychází z jeho izolacionismu vůči jiným enviromentálním hnutím
- jedná se o hnutí vzcházející z hlubinné ekologie
- katastrofické scénáře, specialisté na biologii, chemii a přírodu celkově
- zavržení kapitalismu i socialismu - oba tvrdí, že zdroje jsou neomezené
- apolitické hnutí odmítající dělení levice/pravice a z toho vzcházející násilí, zaměřuje se napříč politickým spektrem bez nutnosti navázat na nějaké ideologie a třídní dělení
- je však nutná spolupráce a zachování demokracie nikoliv demagogie a zmatek v pojmech
- zmizelo z celonárodní úrovně – dnes lokální úroveň v Alsasku

Daniel Cohn-Bendit



- nová hvězda v roce 1999, bývalý protestující student z roku 1968,
- vychovatel ze školky ve Frankfurtu nad Mohanem
- „i děti disponují svou sexualitou“, rozporuplné vnímání
- při debatách 1999 se dobře osvědčil jako nová tvář, která se orientuje v současném světě a zavrhnul revoluci a boj jako legitimní prostředek boje proti kapitalistickému zlu
- člověk bez „národnosti“ Žid, Francouz, Němec?
- 1994, zvolený na zelné listině v SRN, 1999 za francouzské, 2004 zase SRN, 2009 Francie a zisk 16,28% 2014 definitivně končí

Závěrem

- Environmentální hnutí – spíše nalevo, spolupráce s PS a PCF
- Vnitřní nejednotnost – vzájemná konkurence
- Nepříznivé podmínky – volební systém
- Máme být ve vládě?
- Nejednoznačný postoj k prezidentovi

